

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316213996
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4316213996.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO:47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: T. Q., C.. XX.X.XXXX, S. O. XXX/XXX, XXX XX, D. T., o zaplatenie 2 015,69 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2 015,69 Eur, úroky vo výške 225,36 Eur, úroky z omeškania vo výške 1 176,34 Eur, úroky vo výške 24,5% ročne zo sumy 2 015,69 Eur od 1.5.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2 015,69 Eur od 1.5.2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 14,38 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 2 015,69 Eur, úrokov vo výške 225,36 Eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny t. j. zo sumy 2 015,69 Eur, vo výške 24,50% p. a. zo sumy 2 015,69 Eur, odo dňa 1.5.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2 015,69 Eur odo dňa 1.5.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 11.2.2013 bola právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver, a to vo výške 2 050,00 Eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 30.4.2016. V zmysle Obchodných podmienok pre úver žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania v súlade s ustanovením § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky. Takto určená úroková sadzba

je v Zmluve dojednaná vo výške 24,5% ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „aktuálny stav úveru“ zo dňa 30.4.2016. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z. z. Dátum začatia úročenia od 1.05.2016 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 30.4.2016, a teda začiatok úročenia je stanovený na deň nasledujúci po dni vystavenia špecifikácie pohľadávky vrátane vyčíslených úrokov (sankčných aj zmluvných). V zmysle Obchodných podmienok, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami voči žalovanému v zmysle Sadzobníka a taktiež vrátane nákladov žalobcu vynaložených na úhrady poisťného. Takto určená výška dlžných poplatkov predstavuje 14,38 Eur, výška uvedených nákladov je zahrnutá v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 30.4.2016 a táto vyplýva zo Sadzobníka poplatkov.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 26.9.2016 pod č.k. 7Csp/45/2016-37. Platobný rozkaz bol uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 28.5.2018 pod č.k. 7Csp/45/2016-79 zrušený v zmysle § 266 ods. 3 CSP, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 17.7.2018 pod č.k. 7Csp/45/2016-91 vyhovel návrhu, aby do konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7Csp/45/2016 na miesto doterajšieho žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, vstúpil nový žalobca: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692.

4. Žalobu s prílohami a procesné poučenie v zmysle § 292 CSP spolu s výzvou, aby sa k žalobe vyjadril v lehote 15 dní, súd doručil žalovanému v súlade s ustanovením § 106 ods. 1 v spojení s § 116 ods. 2, 3 CSP. Žalovaný sa k veci nevyjadril a vo veci bol nečinný.

5. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 18.1.2019 rozhodol v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, keďže doručenie mali riadne vykázané. Právny zástupca žalobcu neúčast' písomne ospravedlnil, súhlasil s konaním v ich neprítomnosti a žiadal, aby sa na základe listinných dôkazov vo veci rozhodlo. Žalovaný neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť z dôležitého dôvodu.

6. Po vykonaní dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

7. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 11.2.2013 Zmluvu o úvere - konsolidácia, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 050,00 Eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach po 58,29 Eur, pričom dátum prvej platby bol do 15.3.2013, dátum ďalšej platby k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 15.2.2019. Úroková sadzba bola v zmluve dojednaná vo výške 24,50 % p. a., RPMN banky vo výške 27,45% p. a., priemerná RPMN na trhu 19,37% p. a. Celková výška nákladov spotrebiteľa bola 1 861,36 Eur. V zmluve je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

8. Žalovaný bol listom zo dňa 29.4.2014 vyzvaný na splatenie dlžnej časti úveru v dôsledku jeho omeškania s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 15.5.2014 oznámil žalovanému, že ku 15.5.2014 sa stáva úverová pohľadávka z predmetnej zmluvy predčasne splatnou v celom rozsahu s uvedením dlžnej sumy v celkovej výške 2 255,43 Eur. Zároveň bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Pohľadávka uhradená nebola.

9. Z listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2016“ vyplýva, že žalovaná uhradila na úver sumu 528,30 Eur, pričom suma vo výške 87,77 Eur bola započítaná na poplatky, suma vo výške 406,22 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 34,31 Eur na istinu.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.6.2017 súd zistil, že postupca Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 postúpil na žalobcu ako postupníka touto zmluvou aj pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému (Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.6.2017).

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 52 Obč. zák. (v znení účinnom k 11.2.2013) (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 Obč. zák. (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a/) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Právny predchodca žalobcu v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

17. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 11.2.2013 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový vzťah, nakoľko došlo medzi nimi k platnému uzavretiu zmluvy, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a žalovaný bol povinný poskytnuté peňažné prostriedky právnenému predchodcovi žalobcu (po postúpení pohľadávky žalobcovi) prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vrátiť. Nakoľko žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas neplnil, čím porušil svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti, stal sa splatným celý jeho dlh (dňom 15.5.2014), ktorý však žalobcovi neuhradil. Nakoľko zmluva uzatvorená medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 cit. zákona.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere mala všetky predpísané kogentné náležitosti a neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov zmluvy, teda v danom prípade nejde o úver bezúročný a bez poplatkov.

19. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami, to však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovení na ochranu veriteľa pri neplnení si povinností dlžníka.

20. Súd považoval žalobu za podanú dôvodne a nárok žalobcu za preukázaný listinnými dôkazmi a to zmluvou, výpisom z účtu, výzvami na zaplatenie. Nebolo preukázané, že by si žalovaný svoj dlh vyplývajúci zo Zmluvy o úvere - konsolidácia č. 2707418086 splnil resp. že by tento jeho záväzok zanikol iným spôsobom než splnením. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaného k úhrade nesplatenej istiny vo výške 2 015,69 Eur, ktorá výška vyplýva i z výpisu „Aktuálny stav úveru ku dňu 30.4.2016“.

21. Rozhodovacia prax a aj právna literatúra je jednotná v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky alebo úveru predstavujú odmenu za používanie požičanej istiny. Pokiaľ sú dohodnuté úroky odmenou za používanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od dohodnutého úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keby neboli zmluvne dohodnuté tak, ako vyplýva z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky aj v prípade spotrebiteľského vzťahu, a to podľa § 121 ods. 3 Obč. zák. Majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe (porov. rozsudky NS ČR z 25.9.2003 sp. zn. 33Obo 518/2003, z 27.6.2007 sp. zn. 33Obo 657/2005 a z 24.7.2014 sp. zn. 33Cdo 1401/2014, rozsudok KS Nitra zo dňa 15.1.2019 sp. zn. 12Co/18/2018). Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v dojednanej lehote splatnosti v splátkach alebo naraz po vyhlásení splatnosti veriteľovi nevrátil.

22. V prejednávanej veci strany sporu uzatvorili úverovú zmluvu, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička a v článku 6 boli dohodnuté následky porušenia zmluvných povinností. V dôsledku neplnenia si povinností žalovaného došlo k zosplateniu úveru. Oznámenie žalobcu, že sa celý úver stal splatný nevyklučuje, aby bol dlžník pri omeškaní s vrátením úveru povinný platiť ako úroky z úveru, ktoré predstavujú cenu - odplatu za prenechanie peňažných prostriedkov na ich používanie, tak aj úroky z omeškania, ktoré sú sankciou za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Využitie práva veriteľa na zosplatenie mení len splatnosť úveru t. j. peňazí, nie ich cenu vyjadrenú v úroku a nemôže samo o sebe veriteľovi privodiť zhoršenie (a dlžníkovi, len preto že je spotrebiteľom zlepšenie) jeho práv. Z uvedeného dôvodu súd je toho názoru, že žalobcovi patrí nárok na úrok z úveru až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Súd zaviazal žalovaného uhradiť vyčíslený úrok vo výške 225,36 Eur ako i úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 2 015,69 Eur od 1.5.2016 do zaplatenia. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 24,50% ročne v Zmluve, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 30.4.2016.

23. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Žalovaný sa s plnením dlhu dostal do omeškania, keďže bol po uplynutí lehoty v doručenej výzve právneho predchodcu žalobcu na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nepochybne v omeškani so zaplatením svojho peňažného dlhu. Súd priznal úroky z omeškania vyčíslené vo výške 1 176,34 ako aj úroky z omeškania vo výške 5,25% zo sumy istiny 2 015,69 Eur od 1.5.2016 do zaplatenia.

27. Pri posudzovaní nároku žalobcu na poplatky vo výške 14,38 Eur súd vychádzal zo znenia úverovej zmluvy ako i zmluvných podmienok. Žalobca na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 25.10.2018 presne špecifikoval z akých poplatkov suma pozostáva v žalobe uplatnených poplatkov. Zároveň preukázal aj listinnými dôkazmi oprávnenosť ich uplatnenia si. Jedná sa o 1. upomienku na úverovom účte zo dňa 10.2.2014 vo výške 9,96 Eur, poplatku za upozornenie pred výzvou zo dňa 28.4.2014 vo výške 1,10 Eur a poplatku za výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 15.5.2014 vo výške 3,32 Eur. Keďže zmluvné strany si dohodli aj platenie vyššie uvedených poplatkov, súd i v tejto časti podanej žalobe vyhovel.

28. Podľa § 255 CSP(1) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 CSP (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez nároku súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).